

16/1

PARTITO LIBERALE ITALIANO

...e nel nome di Dio
...ricorda l'Italia alla realtà
...e gradisce, e rafforza
...e per l'Italia, il suo Stato
...e un modo vero e sano
...perché, con la sua
...di Stato, la Repubblica

Il Cristoforo ITALY 1-10000

...della Sezione
...del 2° agosto del 1° gennaio

...sull'orario sul tempo

Il Cristoforo

...sull'orario sul tempo



CORRISPONDENZA DILETTANTI 2 TURNO

...del 16. 10. 1964. ...

NUOVESE ETELLO

...del 16. 10. 1964. ...

ISTORIA MIA AHESTEIA

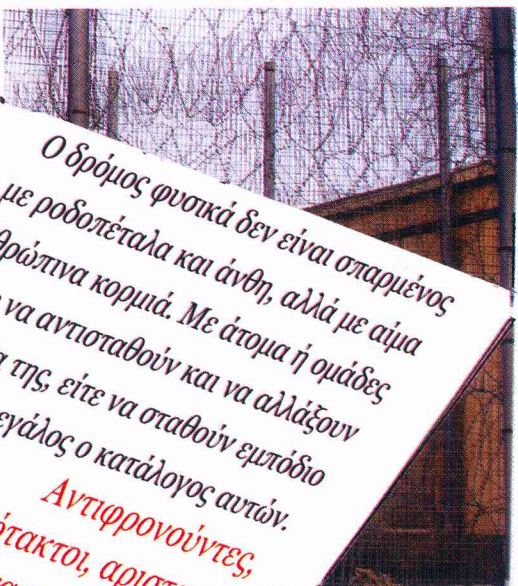


ISTORIA MIA AHESTEIA

Και ὁ ἀδωνας
και ὁ ἀπραξία
Παρηρῶνεται σε
Πραχτατικῶς ὄρα
Ποτε με τρομάζουν
Οἱ σκιές, τοῦ με
Τις ὅλα έννοια
και ἐνοχλῶν, προαχ
ἔιναι ἡ πίστη μας
Πιό μετῆς ευφορία

ΕΤΟΙΜΗ ΓΙΑ ΟΛΑ

Η σημερινή κοινωνία θεωρώ ότι δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια άμαξα σε προδιαγεγραμμένη διαδρομή, που οδεύει στην πλήρη αποκλήρωση της. Τον ρόλο των επιβατών, των τροχών αλλά και των αλόγων, της κινητήριας δύναμης δηλαδή, τον παίζουμε εμείς οι ίδιοι οι άνθρωποι. Οδηγό της έχει το σκληρό πρόσωπο του καπιταλισμού και συνοδηγό της ένα απρόσωπο και νεφελώδες κράτος.



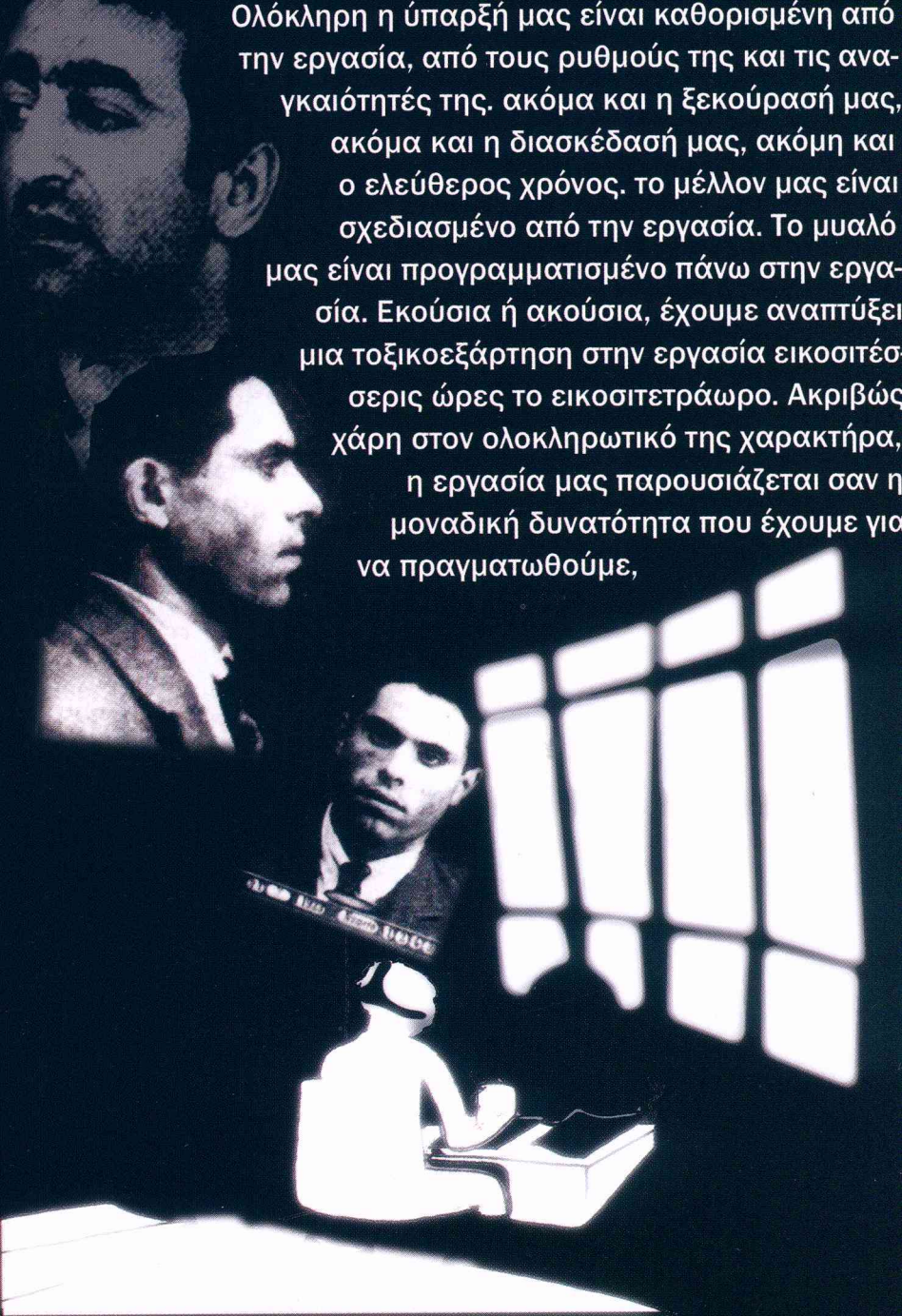
Ο δρόμος φυσικά δεν είναι σπαρμένος με ροδοπέταλα και άνθη, αλλά με αίμα και ανθρώπινα κορμιά. Με άτομα ή ομάδες που θέλρσαν είτε να αντισταθούν και να αλλάξουν αυτή την ξέφρενη πορεία της, είτε να σταθούν εμπόδιο μπροστά της, και είναι μεγάλος ο κατάλογος αυτών.

Αντιφρονούντες, ανυπάκοοι, ανυπότακτοι, αριστεροί, αντιεξουσιαστές και αναρχικοί γεμίζουν
αρκετές αιματηρές σελίδες στο βιβλίο της ιστορίας αυτής της διαδρομής.



Κάπου εκεί ανάμεσα στις δύο τελευταίες ομάδες θεωρώ ότι ανήκω και εγώ.

Ολόκληρη η ύπαρξή μας είναι καθορισμένη από την εργασία, από τους ρυθμούς της και τις αναγκαιότητές της. ακόμα και η ξεκούρασή μας, ακόμα και η διασκέδασή μας, ακόμη και ο ελεύθερος χρόνος. το μέλλον μας είναι σχεδιασμένο από την εργασία. Το μυαλό μας είναι προγραμματισμένο πάνω στην εργασία. Εκούσια ή ακούσια, έχουμε αναπτύξει μια τοξικοεξάρτηση στην εργασία εικοσιτέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο. Ακριβώς χάρη στον ολοκληρωτικό της χαρακτήρα, η εργασία μας παρουσιάζεται σαν η μοναδική δυνατότητα που έχουμε για να πραγματωθούμε,



για να κοινωνικοποιηθούμε
στο περιβάλλον μας,
μας επιβάλλεται σαν



η μοναδική

συνθήκη ζωής



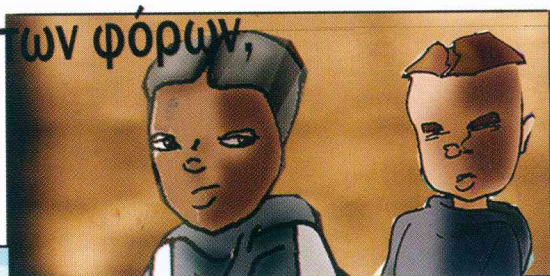
16 Ιανουαρίου '06...



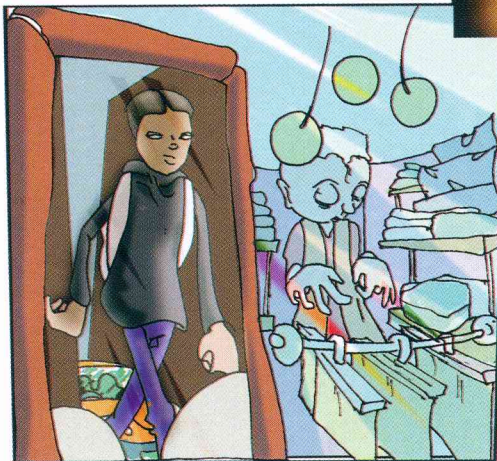
Η απογοήτευση και το όνειρο μιας ζωής ελεύθερης από τα εμπόδια που βάζει η κοινωνία προκαλούνται από τον καθημερινό εξαναγκασμό της μισθωτής εργασίας και τη συνεχή αντιμετώπιση των μαιάνδρων

της γραφειοκρατίας,

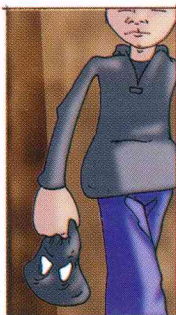
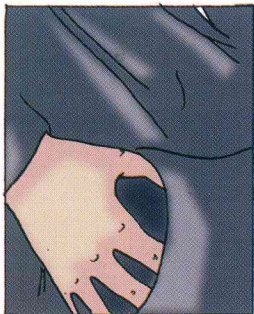
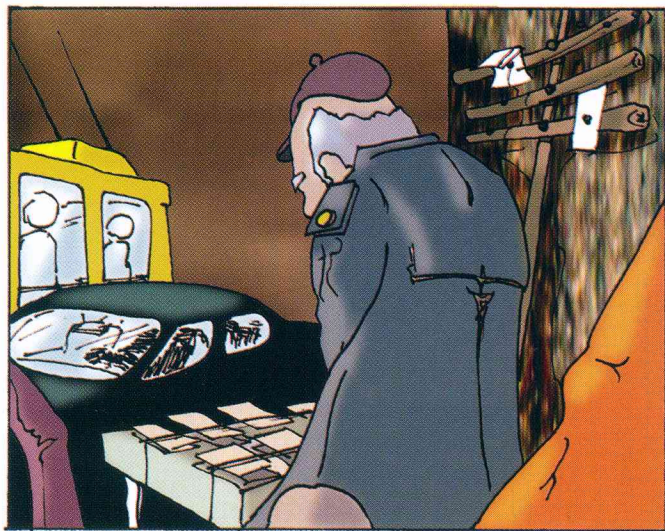
των φόρων,



των γραμματίων...



Σε αντίθεση, όμως με την προσμονή μίας τυχερής κλήρωσης, που καταδικάζει σε μια παθητική στάση, η ληστεία τράπεζας αντιπροσωπεύει μια ριψοκίνδυνη επιλογή που δεν συνοδεύεται πάντοτε από επιτυχία, αλλά εκλαμβάνεται, στον ορίζοντα των ατομικών ευκαιριών, σαν ο πιο άμεσος δρόμος εξόδου από τη φτώχεια, η επίλυσης των οικονομικών προβλημάτων.

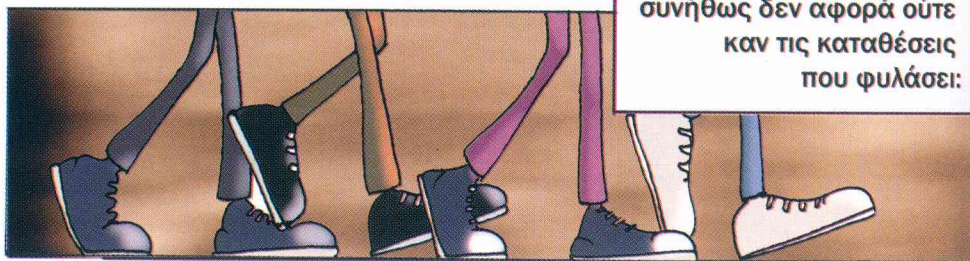




Ενώ η κλοπή εις βάρος ενός ξεχωριστού προσώπου αντιτίθεται στο ηθικό αίσθημα της κοινότητας, η ληστεία της τράπεζας δεν γίνεται αντιληπτή σαν άμεση επίθεση σ' ένα άτομο.

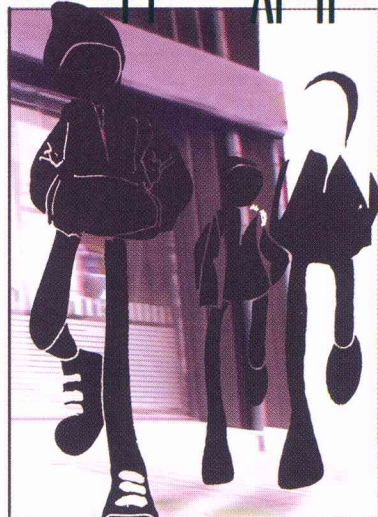


Σε αντίθεση με την κλοπή του χρήματος ενός ιδιώτη, η ληστεία τράπεζας στρέφεται εναντίον ενός αφηρημένου θεσμού και συνήθως δεν αφορά ούτε καν τις καταθέσεις που φυλάσσει:

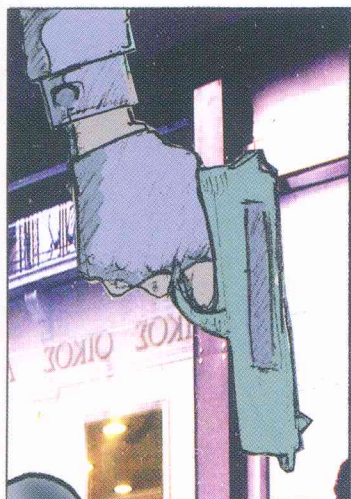
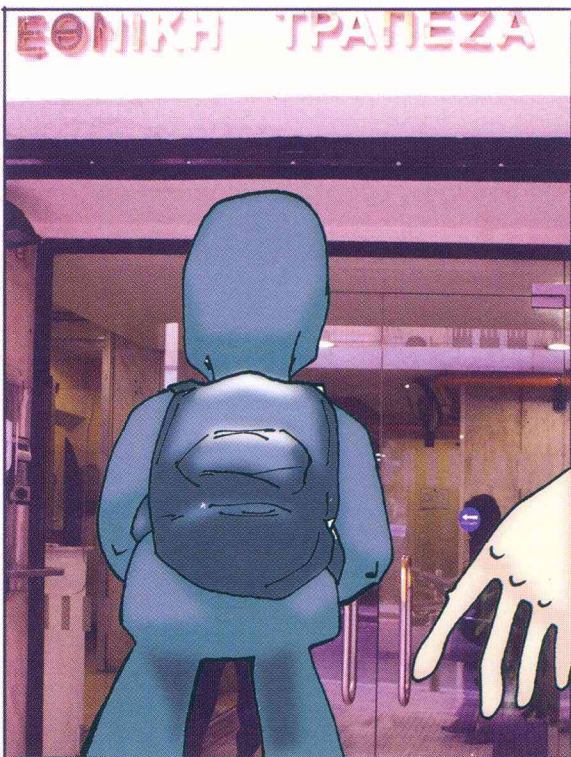


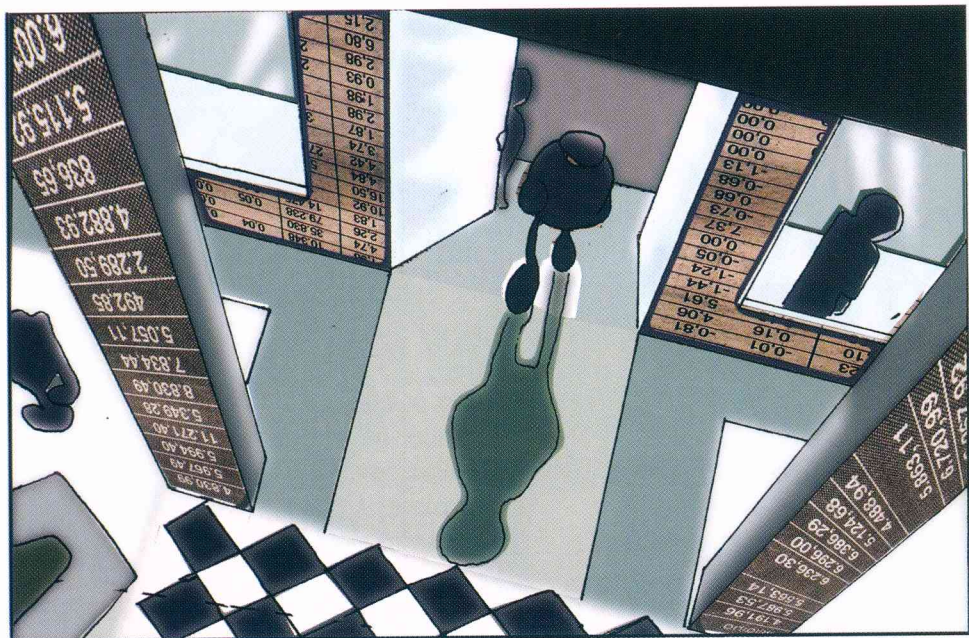


το κλεμμένο χρήμα



δεν αποσπάται
από τους πελάτες
μίας τράπεζας
η οποία
αποζημιώνεται
από τις ασφαλιστικές
εταιρίες.



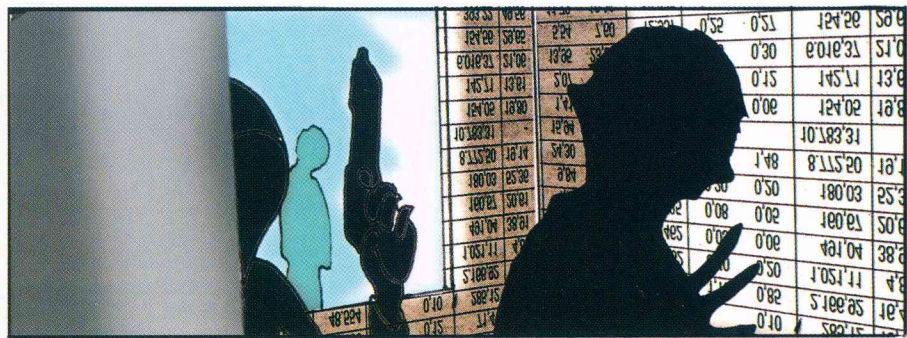
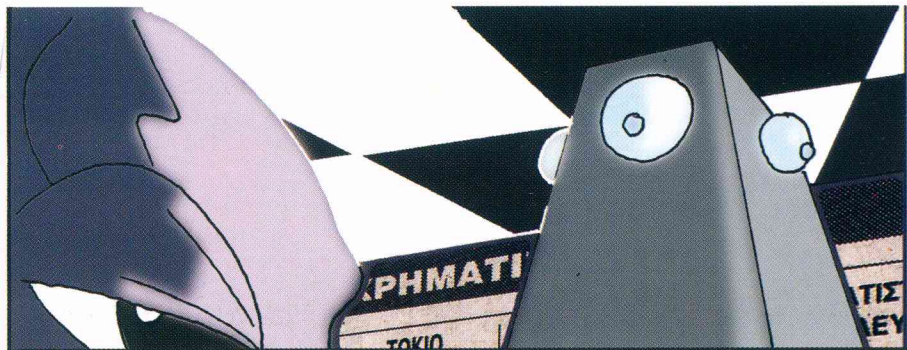


**Η κοινωνία μου έδωσε μόνο τρεις τρόπους
για να συντηρήσω την ύπαρξη μου:**

την εργασία, την επαιτεία και την κλοπή.

Δεν απεχθανόμουν την εργασία,

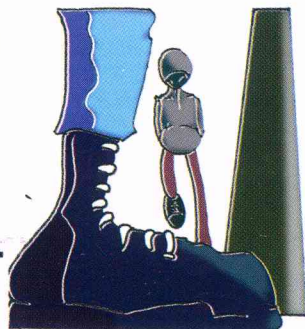


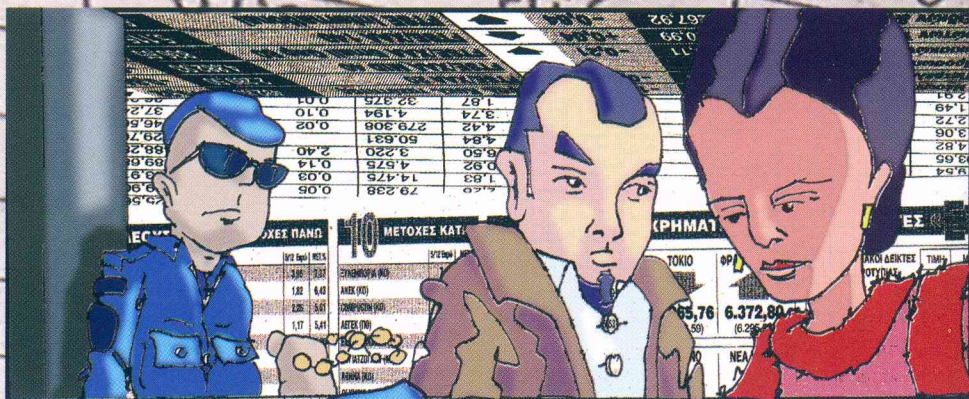


Ο άνθρωπος δεν μπορεί καν να ζήσει χωρίς
να εργάζεται.

Οι μύες του και το μυαλό του
διαθέτουν ένα σύνολο ενέργειας

που **πρέπει** να διανείμουν.

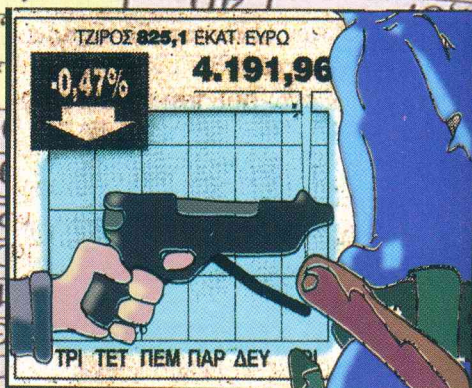




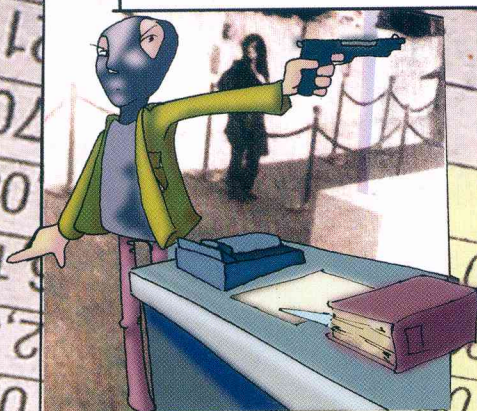
Αυτό που με έκανε να την
απεχθάνομαι

είναι το να φτύνω αίμα
και σφρίγος

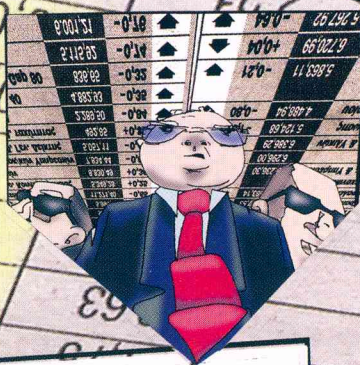
για ένα μισθό ελεημοσύνης,
το να δημιουργώ πλούτη
τα οποία
θα μου τα λεηλατούσαν.
Με λίγα λόγια,
μου δημιουργούσε απέχθεια
το να παραδοθώ
στην πορνεία της εργασίας.



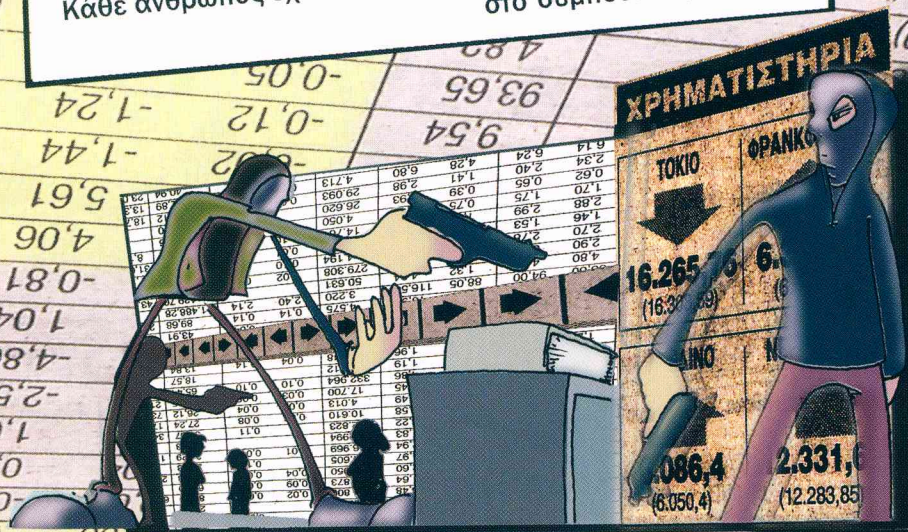
Η εργασία χρησιμεύει



σαν σπονδυλική στήλη
και εξοπλισμός
στην κοινωνική
οργάνωση,
τη σταθεροποιεί,
συνεισφέρει στη
διατήρηση



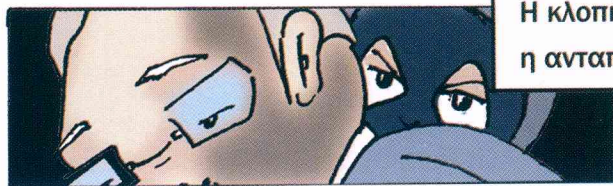
και την αναπαραγωγή αυτής της κοινωνίας
που βασίζεται πάνω στην ιεραρχία και την εκμετάλλευση.
Η επαιτεία είναι η εκμηδένιση, η άρνηση
κάθε αξιοπρέπειας.
Κάθε άνθρωπος έχει δικαίωμα
στο συμπόσιο της ζωής.



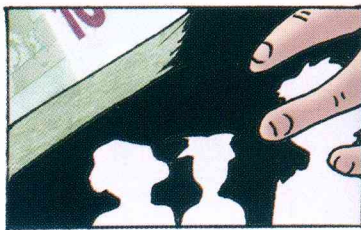
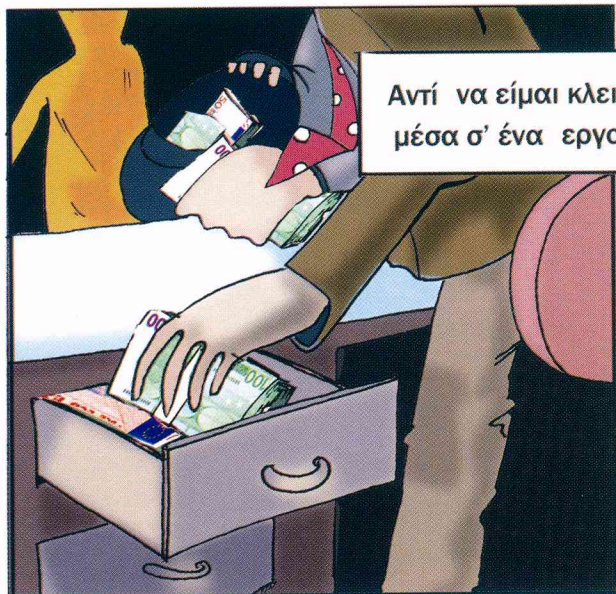
Το δικαίωμα στη ζωή
δεν επαίτεται, κατακτιέται.



Η κλοπή είναι η αποκατάσταση,
η ανταπόδοση της κατοχής.



Αντί να είμαι κλεισμένος
μέσα σ' ένα εργοστάσιο



που δεν έχει μεγάλη διαφορά
από ένα σωφρονιστήριο,



αντί να ζητιανεύω
αυτό που δικαιούμαι,

προτίμησα
να εξεγερθώ

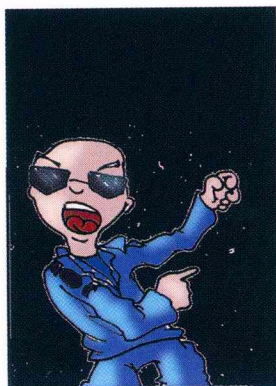
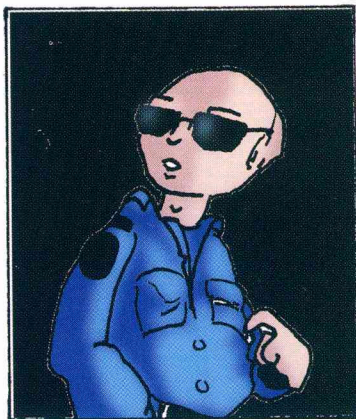
και να πολεμήσω μέχρι τέλους
τους εχθρούς μου,

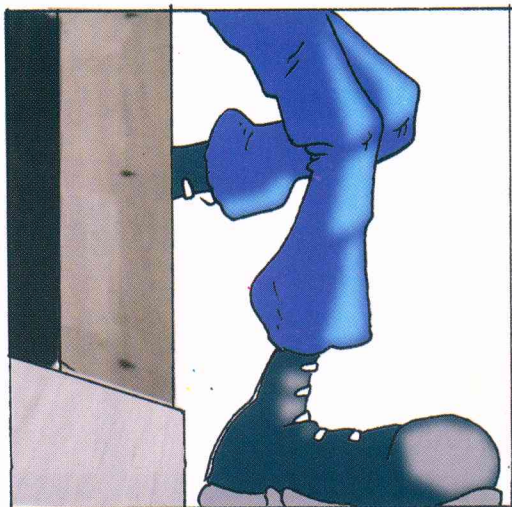
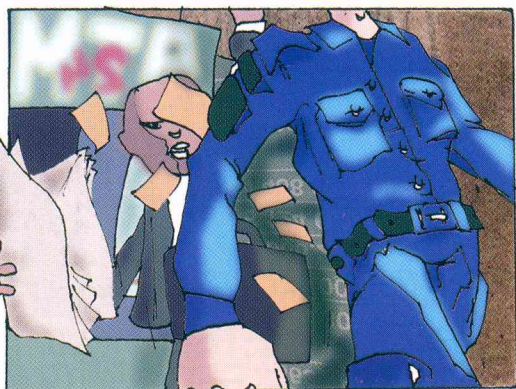
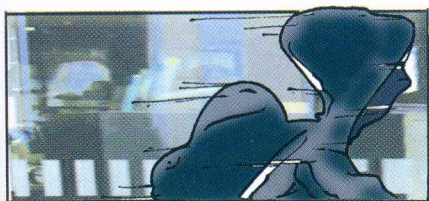
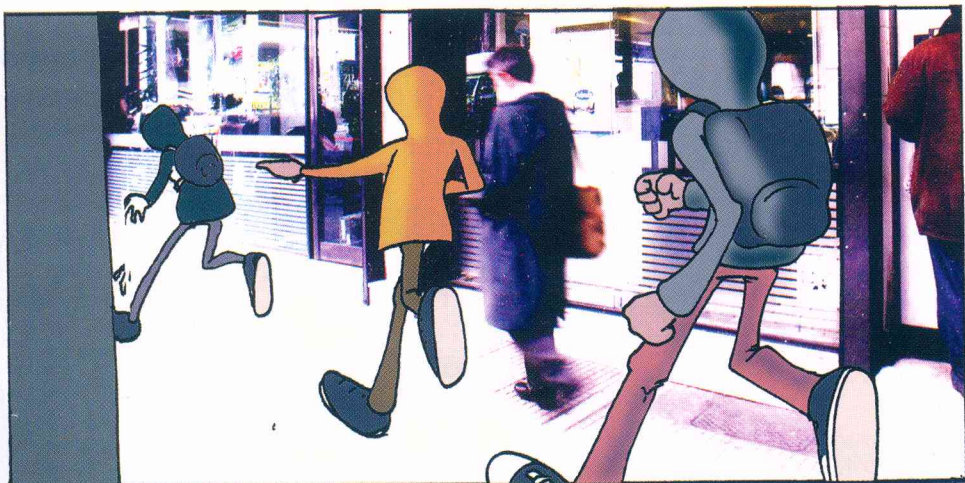


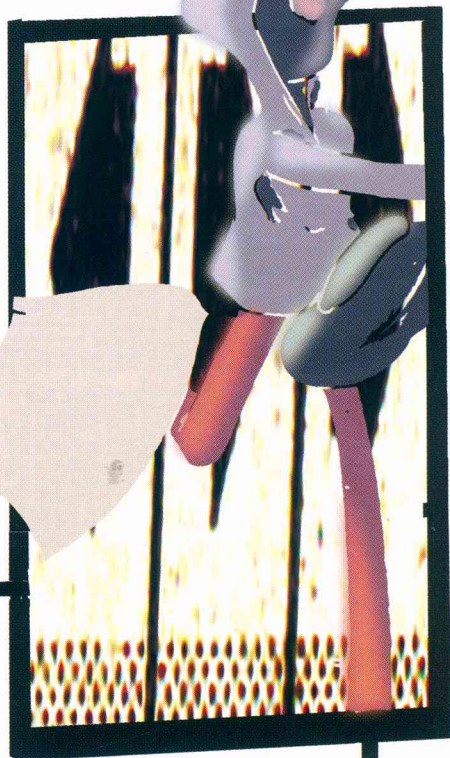
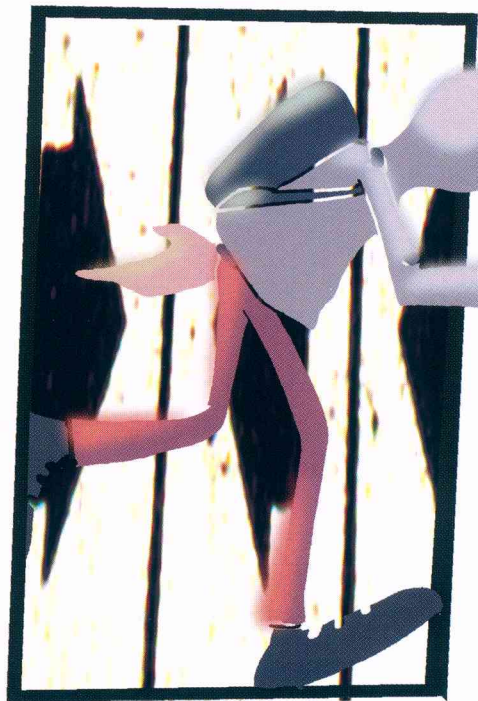
κηρύσσοντας
τον πόλεμο
εναντίον
των πλουσίων
επιτιθέμενος
στα αγαθά τους.



Κυρίες και κύριοι, σας ευχαριστούμε
πολύ για την συνεργασία σας...







Είδαμε πολλούς
εργαζόμενους να κλαίνε

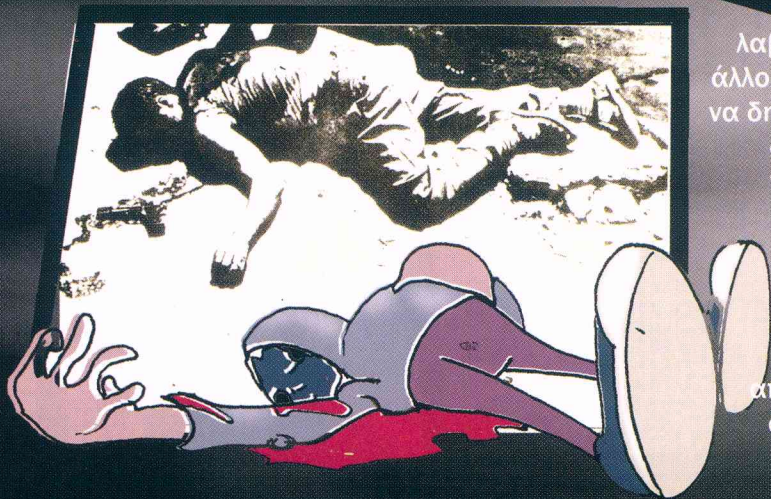
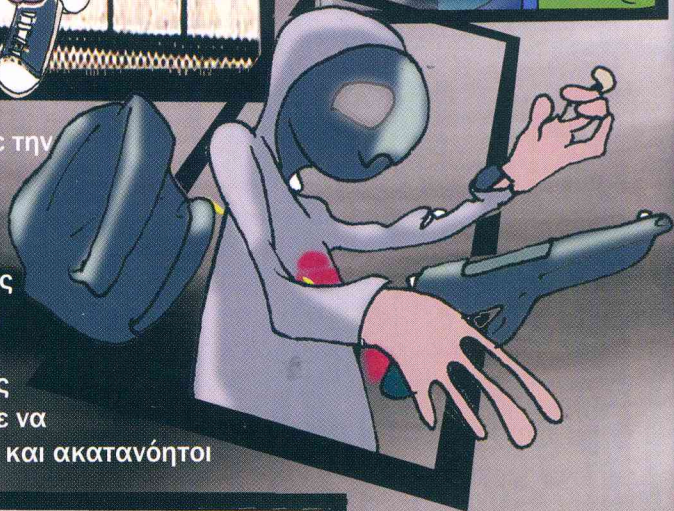
μπροστά από το εργοστάσιο
που δούλευαν και που
είχε καταστραφεί εν μέρει, γιατί σ' εκείνο τον τόπο
του θανάτου αυτοί έβλεπαν κατεστραμμένη την ίδια
τους τη ζωή,

και αυτή η ζωή αν και μίζερη και περι-
φρονημένη ήταν η μοναδική που είχαν, η μοναδική
για την οποία είχαν μια συγκεκριμένη εμπειρία.





Αν πρέπει να παίξουμε με την ζωή μας και στη ζωή μας πρέπει να μάθουμε να το κάνουμε, πρέπει εμείς οι ίδιοι να καθορίσουμε τους κανόνες του παιχνιδιού ή διαφορετικά πρέπει να σχεδιάσουμε αυτούς τους κανόνες κατά τρόπο ώστε να είναι ξεκάθαροι για εμάς και ακατανόητοι



λαβύρινθοι για τους άλλους. Δεν μπορούμε να δηλώσουμε, γενικά, ότι το παιχνίδι που παραμένει ακόμα εφοδιασμένο με κανόνες είναι η εργασία (πράγμα που, ξέχωρα από αυτά, αποτελεί αλήθεια όπως ήδη είπαμε),

για να συνεχίσουμε κατόπιν ότι, αν εκλείψουν αυτοί οι κανόνες,

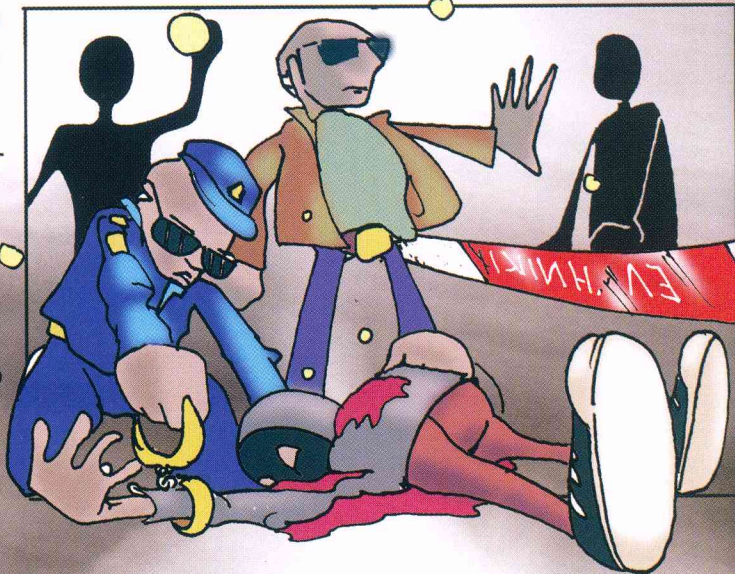
τότε θα πρόκειται για ένα παιχνίδι **ελεύθερο**

συνεπώς

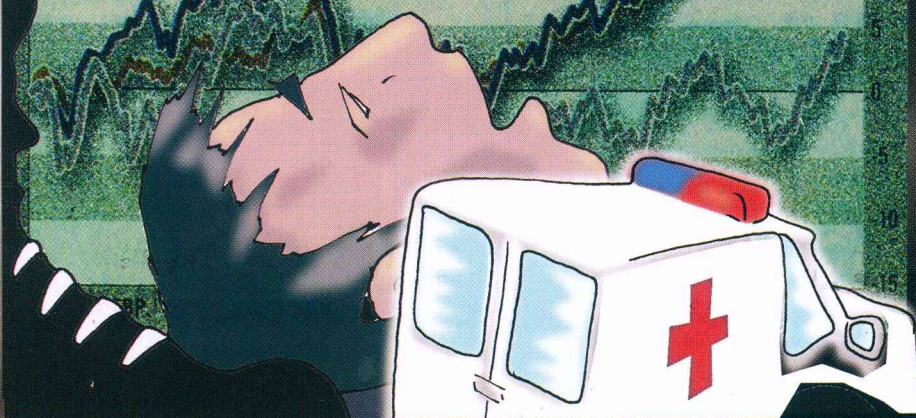
απελευθερωτικό.



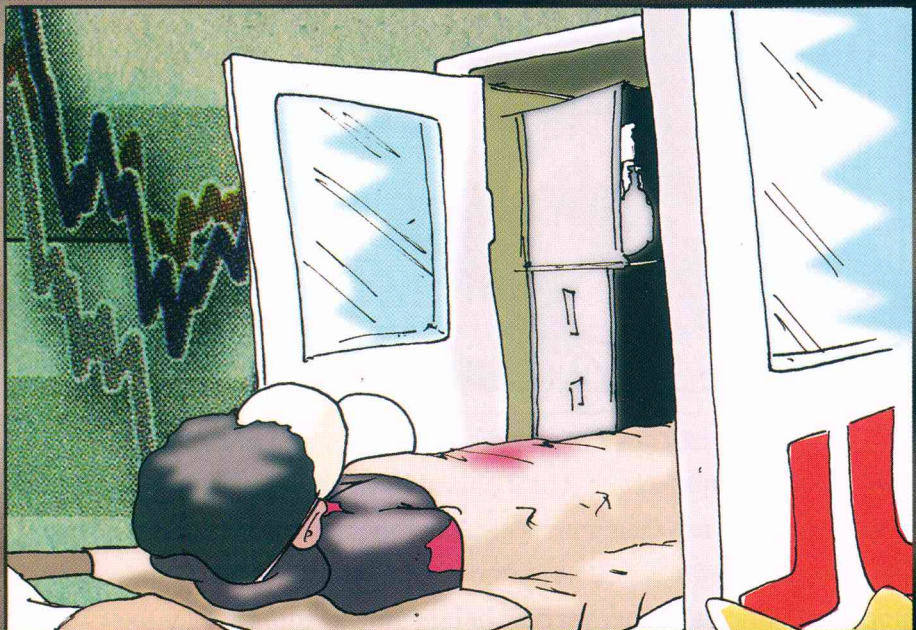
Την ιερότητα της ιδιοκτησίας την ρουφήξαμε μαζί με το μητρικό γάλα και δεν μπορούμε να απελευθερωθούμε εύκολα. Προτιμούμε να εκπορνευτούμε για μια ολόκληρη ζωή στον εργοδότη για να έχουμε ήσυχη τη συνείδηση, προτιμάμε την ικανοποίηση ότι κάναμε το καθήκον μας, ότι συνεισφέραμε σ' αυτό το ελάχιστο που αποτελεί το μέρος μας στην παραγωγή του μικτού εθνικού προϊόντος, από το οποίο θα επωφεληθούν καθ' ολοκληρίαν

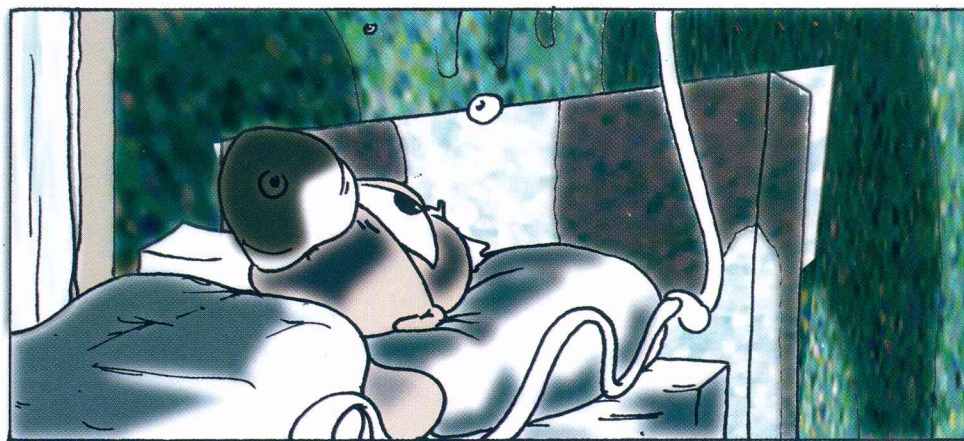
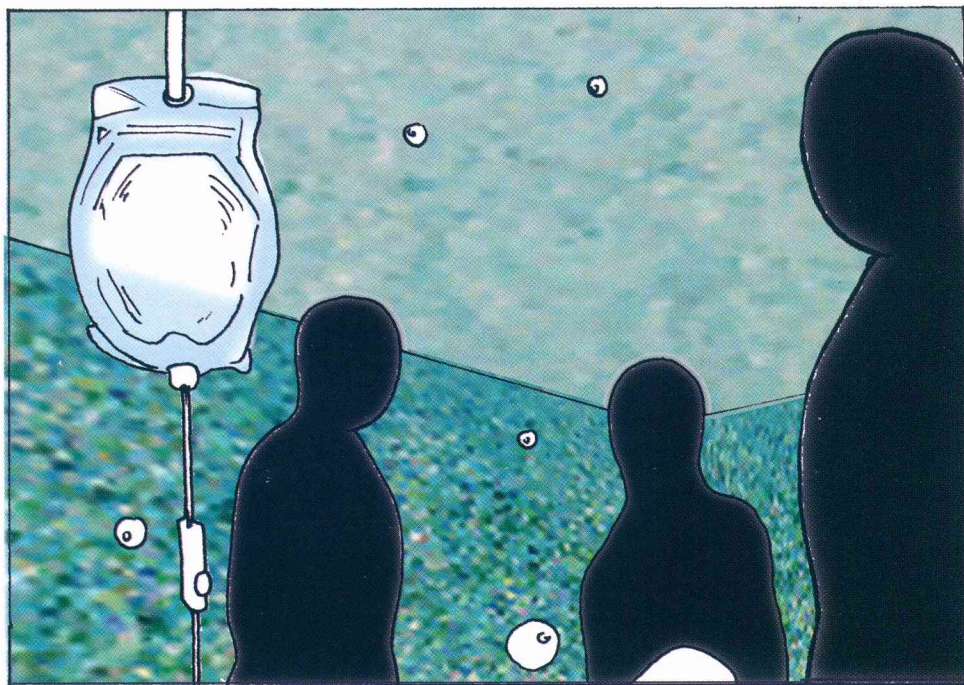


οι πολιτικοί άνδρες και γυναίκες που φυσικά άλλη δουλειά δεν κάνουν απο το να σκέφτονται τα πεπρωμένα του έθνους, και οι οποίοι



έχουν αποβάλει εδώ και καιρό κάθε ίχνος ενδιασμών ώστε να ιδιοποιηθούν αυτό που εμείς συσσωρεύσαμε με κόπο.





Εδώ πραγματικά αξίζουν ένα μεγάλο ευχαριστώ από πλευράς μου όλοι αυτοί που ασχολήθηκαν μαζί μου από τους γιατρούς μέχρι τις νοσηλεύτριες/νοσηλευτές, που ασχέτως των πολιτικών τους πεποιθήσεων με φρόντισαν όσο καλύτερα γινόταν, ενώ και κάποιοι από αυτούς αντιστάθηκαν όσο μπορούσαν στις διάφορες πιέσεις που δέχτηκαν από τις διωκτικές αρχές.



· και αυτοί- οι αλήτες του πνεύματος- σπάσανε τα τζάμια των παραθύρων και ξεχύθηκαν αχαλίνωτα ορμώνοντες από τη βέβηλη ελευθερία των χωραφιών, εκεί όπου η γιορταστική φύση συνθέτει τραγούδια για τη ζωή, εκεί που τα χρυσαφένια σπαρτά λαμπυρίζουν, χορεύοντας στον άνεμο, με τον ήλιο να τα φυλάει. Αυτοί -οι ανατροπείς- από κείνη τη μέρα και ύστερα αυτοανακηρύχθηκαν ληστές. Συνεπαρμένοντες από την ξελογιάστρα γοητεία της κατακτημένης ελευθερίας ήταν σχεδόν έτοιμοι να ξαπλώσουν κάτω για να ξεκουραστούν, όταν ο συμβολικός ψίθυρος που βγαίνει από τις πρασινίζουσες πηγές τους καλούσε ακόμα, πιο μακριά, πιο ψηλά...

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ ΣΤΟΝ ΒΥΡΩΝΑ ΠΟΛΥΔΩΡΑ

Αναφορικά με τις πρόσφατες δηλώσεις του υπουργού Δημοσίας Τάξης, Βύρωνα Πολύδωρα, σε συνέντευξη τύπου που έδωσε στους δημοσιογράφους σχετικά με ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν απο αναρχικούς ως ένδειξη αλληλεγγύης στους άδικα προφυλακισμένους συντρόφους, κάνοντας λόγο, κάποια στιγμή, κατά την διάρκεια της, για κάποιον «Δημητράκη, έναν ληστή του κοινού ποινικού δικαίου, που γράφουν οι αναρχικοί για αυτόν στο Indymedia», έχω να δηλώσω τα εξής:

Εγώ καταληστεύω καθημερινά τον πολίτη αυτής της χώρας και του αλαφρύνω το πορτοφόλι του κατά την διάρκεια των συναλλαγών του με την εφορία, το δήμο, την τράπεζα, τη ΔΕΗ, τον ΟΤΕ, την ΕΥΔΑΠ το super market και την λαϊκή αγορά. Εγώ τον φέρνω κάθε τέλος του μήνα σε απόγνωση όταν συνειδητοποιεί ότι δεν θα μπορέσει να ανταπεξέλθει στις οικονομικές του υποχρεώσεις. Εγώ τον αναγκάζω να δουλεύει εξαντλητικά ωράρια (αρκετές φορές και ανασφάλιστος) αφήνοντας του χρόνο μόνο για να κοιμηθεί. Εγώ καταπατώ βασικά εργασιακά δικαιώματα του, που έχουν κατακτηθεί με αγώνες και αίμα, και τον υποχρεώνω να εργάζεται ακόμα και τα Σαββατοκύριακα. Εγώ επιδεικνύω πυγμή και αδιαλλαξία, τον ξυλοκοπώ και τον πνίγω στα δακρυγόνα όταν απεργεί και διαδηλώνει. Εγώ δείχνω ασέβεια προς τα γηρατειά, δίνοντας για να επιβιώσουν, «χαρίζοντας» τους χρόνια ανέχειας, ντροπής και εξευτελισμού. Εγώ οργάνωσα την απάτη με το χρηματιστήριο και αφαίμαξα τις οικονομίες χιλιάδων οικογενειών. Εγώ και οι οικονομικοί φορείς μου τους παρότρυνα να επενδύσουν σ' αυτό, διαφημίζοντας εκείνα τα περίφημα μετοχοδάνεια. Εγώ έχω οδηγήσει αρκετό κόσμο στην οικονομική καταστροφή και άλλους στην αυτοκτονία. Εγώ ασκώ διαρκώς τρομοκρατία, απολύοντας εργάτες μετά απο 15 και 20 χρόνια απασχόλησης, πετώντας τους στο αδηφάγο τέρας της ανεργίας, ενώ ταυτόχρονα κρατώ τους υπόλοιπους καθηλωμένους, κρατώντας πάνω απο το κεφάλι τους τη δαμόκλειο σπάθη της απόλυσης. Εγώ σκοτώνω τους εργάτες απο «αμέλεια» σε εργοστάσια, πλοία, οικοδομές, στα ολυμπιακά έργα, και σε ατυχήματα για κάθε είδους έργα «υποδομής και ανάπτυξης». Εγώ μπάνιω εμπόδιο στα όνειρα των νέων και τους αφήνω με τη γνώση του ανικανοποίητου. Εγώ τους σπρώχνω στα ναρκωτικά και την εξαθλίωση. Εγώ τους στερώ μια καλή και ποιοτική μόρφωση, ώστε να έχουν τα κατάλληλα εφόδια στον αγώνα της ζωής. Εγώ δέρνω αλύπητα

εργάτες, συνταξιούχους, μαθητές, μετανάστες και φοιτητές. Εγώ βιάζω, μέσα ή έξω, από αστυνομικά τμήματα αλλοδαπές γυναίκες. Εγώ καλύπτω κυκλώματα εκβιαστών, διακίνησης ναρκωτικών και σωματεμπορίας ή ενίοτε αναλαμβάνω κι ο ίδιος δράση. Εγώ έχω μουρλάνει τους οδηγούς αυτοκινήτων και μοτοσυκλετών σε χρηματικά πρόστιμα, με την δικαιολογία της οδηγικής τους ασφάλειας. Εγώ δεν φτιάχνω σωστούς και ασφαλείς δρόμους και χάνονται άδικα εκατοντάδες ψυχές στην ασφαλτο. Εγώ κουβαλάω πάντα όπλο και λόγω του νευρικού συστήματος μου, έχω σκοτώσει νέα παιδιά ή τα έχω αφήσει ανάπηρα, εξαιτίας «τυχαίων» εκπυρσοκροτήσεων, αφήνοντας πίσω μόνο πόνο, δυστυχία και αγανάκτηση. Εγώ είμαι η περίφημη ζαρντινέρα, που, ενώ περπατούσα ανέμελη, έπεσε πάνω μου ο Κύπριος φοιτητής. Εγώ απήγαγα τους Πακιστανούς στα πλαίσια διατήρησης της εθνικής ασφάλειας. Εγώ έχω κάνει τους τοίχους στα δωμάτια της οδού Βαλαωρίτου και της Λεωφόρου Αλεξάνδρας να ματώσουν απο τις απελπισμένες κραυγές πόνου κι αγωνίας πλήθος αγνώστων ανθρώπων απ' τα βασανιστήρια που, σαν ανδρείκελο, εφαρμόζω γιατί βαριέμαι να βρώ αποδείξεις για να στοιχειοθετήσω μια υπόθεση και προτιμώ να «εκμαιεύσω» κάποια πιθανή ομολογία. Εγώ τους παραπέμπω με κατασκευασμένες κατηγορίες και διατάσσονται σωρηδόν οι προφυλακίσεις. Εγώ καταδικάζω, όπως υποστηρίζουν και πολλοί δικηγόροι, τις άδικες και βαρύτερες ποινές στους κατηγορούμενους. Εγώ έχω τους κρατούμενους έγκλειστους κάτω από άθλιες συνθήκες που μόνο κατ' επίφαση μπορούν να ονομαστούν σωφρονιστικά καταστήματα. Εγώ επέδειξα αμέλεια και αργοπορία στην τέλεση των καθηκόντων μου, με αποτέλεσμα να καούν τέσσερις ΑΝΘΡΩΠΟΙ στο κελί 80 της πτέρυγας Α' του Κορυδαλλού. Εγώ υποκινώ και ενθαρρύνω τη διαφθορά και τη ρέμουλα σε όλους ανεξαιρέτως τους τομείς του δημοσίου βίου. Εγώ είμαι, τέλος, η ρίζα του κακού, η τερατογέννηση, η αιτία για την παρακμή της κοινωνίας.

Όμως εγώ, όπως είπατε κι ο ίδιος, δεν είμαι τίποτα άλλο, παρά ένας ΚΟΙΝΟΣ ληστής του ΚΟΙΝΟΥ ποινικού δικαίου. Εγώ και οι όμοιοί μου και μαζί με τους όμορους κύκλους στους οποίους ανήκω, είμαστε υπεύθυνοι για όλα τα παραπάνω, αλλά πριν κλείσω αυτήν την ανάληψη ευθυνών, θα ήθελα να σας κάνω δύο μόνο ερωτήσεις:

Εν πάση περιπτώσει, ΕΞΕΙΣ ΠΟΙΟΣ ΕΙΣΤΕ και τι πράτετε ΕΞΕΙΣ και οι όμοιοι σας, ώστε κάποια στιγμή το άτομο και η κοινωνία κατ' επέκταση, ν' αποτινάξουν από πάνω τους όλα αυτά τα δεινά κι αυτούς που τα προκαλούν;

Μέσα σ'ς φυλακές
Σφυγχοτετραύρασις
Άπ'ο σιιότα ελευθερίας
Υπ' κάκους επιθυμίων
Φρόνα / οί
να καρπωθούν
Τ'ς ουν εὔεξαπτη
καρδίε τ'ας
Ξέν τ' τετ'η
Μίως καρπίτσας—
Πέρα γιὰ πέρα
Αἰθινῆς

